

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۰۱/۰۶

غ. حضرت

مسافر بلخ!!!!

جناب آقای عطا محمد خان نور!

عرض سلام و ادب دارم.

شما شاهد هستید که من و جناب عالی به جز اشتراک در نشست مشترک بر گوشه از سفره بزرگ سی میلونی یعنی افغانستان دیگر هیچ وجه مشترک با هم نداریم اما به خاطر گل روی عزیز مادر مشترک ما یعنی وطن نمی توانم در قبال جنجال برخاسته بین شما و سائرین سکوت کنم که البته مطمئن هستم این عدم سکوت بنده، خیلی متفاوت تر از دیگران پنداشته خواهد شد.

عطای عزیز!

من مدعی تخصص تشخیص جوهر رنگ های بکار گرفته در قلم های دست داشته بسیاری از هموطنان عزیزم می باشم، من مدعی تشخیص قلم دلسوز و غلسوز و شال دوز و مال دوز آنهای هستم که تا کنون در مورد شما از قلم و از کلم خویش بیرون درآورده، بهر حال من می خواهم با نحو دیگر عرضم را به حضور تان تقدیم کنم که البته هیچ نیاز نیست که سوگند بخورم انگیزه بنده مبنی بر خطاب قرار دادن شما فقط و فقط دارای انگیزه و نیت خالص ملی می باشد، برخلاف بعضی و حتی بسیاری از برخورد کنندگان شما که انگیزه شان صد فیصد کژدار و مریز و غیر دوستانه است. خیلی تمایل دارم که این صحبت هایم را به جز من و جناب عالی کس دیگر نشنود!!

آقای عطای عزیز!

داستان ذیل را همه ما شنیده ایم:

"یک کسی گوسفند های مردم را می دزدید و بعد از ذبح، منظم و مرتب و عادلانه در کیسه های پلاستیکی گذاشته و بین فقراء و محتاجین توزیع و تقسیم می نمود.

روزی یک محتسب به این کار وی آگاه و وی را موعظه و برحذر داشته و برایش گفت که این کار حرام و مستوجب گناه است. حاتم ماشینی یعنی دزد گوسفند ها در جوابش گفت:

درست است که این کار گناه دارد ولی من محاسبه نموده ام، دیوانه که نیستم ناحق برای خود جهنم بخرم، ببین! دزدی حرام و جرم است و ضمناً سیر نمودن سخاوتمندانه فقیر هم یک عمل نیکو و دارای ثواب و اجر عظیم،

نتیجه:

"جرم" دزدی و "ثواب" سیر نمودن فقیر یکدیگر را خنثی نموده و فایده من دزد:

کله پاچه و روده و پوست گوسفند، البته از بابت زحمت کشیدن آوردن و ذبح کردن و توزیع نمودن گوشت گوسفند.

برادر عزیزم!

این حقیر و فقیر هم به آن ریش و پکول فقیرانه بیست سال پیش تان و هم به این نیکتائی فقیرانه سُرخ و چلپاسه ای تان احترام قائلم، به پکول و ریش فقیرانه تان به خاطر سنگر گرم علیه متجاوزین ستمگر شوروی و مزدوران دون همت شان و به نیکتائی فقیرانه تان به خاطر خدمت گذاری به مردم شریف ولایت بلخ (که البته اثبات حقانیت خدمت گذاری تان وظیفه همان مردم نجیب و خوب بلخ می باشد) اما اجازه بفرمائید که گوش هایم را با فریکانس امواج رها شده ناشی از جنجال ایجاد شده بین شما و ارگ، کمی شخ نموده تا چیز بشنوم که البته شنیده ام.

برادر عزیزم:

شما ادعا دارید که ضمن ارائه خدمات شایسته به مردم شایسته بلخ، از شکل گیری فعالیت های ویرانگر احتمالی داعش نیز جلوگیری بعمل آورده اید.

در مقابل، ارگ اصرار بر تعمیم و تطبیق قانون مبنی بر تصمیم تعویض یا تعزیر شما دارد. من حقوقدان نیستم که در مورد این ادعای شما و ارگ نظر بدهم ولی ذهنم به طور بسیار هیجان انگیز، کنجکاوانه درگیر این مسائل یعنی بحق دانستن موضع هر دوی تان است.

اگر ادعای شما راست باشد که گویا در صورت عدم حضور شما من حیث والی، داعش در ساحه حاکمیت شما نفوذ می کند و صدق این ادعا تحقق بیابد، باید همین امروز مسئولیت پذیری این امر را ارگ بر عهده بگیرد.

اگر ادعای ارگ راست باشد مبنی بر تمکین قانون توسط هرکس و هر مرجع و هر نهاد، پس برای من یک افغان و شاهد یک فغان، این سؤال های مهیب خلق می شوند:

آیا خود ساختار ارگ (دو سلطان در یک اقلیم) آن هم طبق توصیه و تأکید دیگران، قانونی است؟

آیا کیفیت و چگونگی تشکیل اعضای دولت (که بیشتر به شکل و محتوای کابینه مرموز و ناشناخته سردار سُرخ و عبوس، به نظر می رسد) از مجرا و سوراخ قانون، داخل حیاط وزارت خانه ها شده اند؟

آیا سطح دانش و سواد و حتی شخصیت بعضی از وزرای تان مایه شرم و خجالت نیست؟

آیا خود ولسی جرگه یا پارلمان و اعضای آن خجالت نمی کشند که حرف از تطبیق قانون می زنند در حالی که اصلاً وجود آنها و بودن آنها در عمارت پارلمان غیر قانونی است و آیا استمرار این غیر قانونی بودن پارلمان، بر عزم تطبیق قانون توسط ارگ خودش غیر قانونی نیست؟

اصلاً یک عرض دیگر:

تا جاییکه ما می دانیم در یک سیستم حکومتداری دموکراتیک، انتخاب یک والی یا یک شاروال بر عهده مردم همان ولایت و شهر می باشد کما اینکه انتخاب یک رئیس جمهور بر عهده مردم همان کشور می باشد، من نمی دانم که نصب و عزل والی های ما از صلاحیت های رئیس جمهور است یا در جمله حقوق مردم محسوب می شود، اگر نصب یک والی از صلاحیت مردم به دور و مربوط رئیس جمهور باشد که در این صورت این امر خلاف اصول دموکراسی است، پس بهتر است که اعضای پارلمان را نیز رئیس جمهور نصب و عزل کند!!!!

سؤال دیگرم اینکه ارگ محترم چرا این پانزده سال اخیر تصمیم به عزل یا تعویض والی ولایت بلخ نگرفته که امروز اصرار بر تحقق خواسته خویش دارد؟

عطای بزرگوار!

دود های متصاعد ناشی از آتش فتنه های خاموش شاید قابل رؤیت نباشد ولی بوی آن به مشام بعضی ها می رسند. مجاهد! خسته ناپذیر! دیروز و دشمن آشتی ناپذیر! این و آن، امروز در مرکز تصمیم گیری های مرموز و خطرناک، جولان گرفته، با کمی غفلت و با کمی کوچک شمردن بعضی حرکات، ممکن اوضاع از کنترل احمد و محمود خارج شده و ما را به سوی یک مسیر دیگر ناخوش آیند سوق دهند.

پس جناب آقای نور!

تأمین امنیت یک منطقه یا یک ولایت مستلزم همکاری جانبین یعنی مردم و ارکان حکومتی می باشد، اینکه به فرموده شما امروز در ولایت افتخار آفرین و تاریخی بلخ، امنیت کامل حکمفرما است معنی اش این است که شما و همکاران تان همدوش با مردم بلخ موفق به ایجاد امنیت شده اید، نه شما بدون همکاری مردم موفق می بودید و نه مردم بدون تلاش خالصانه شما موفق به داشتن امنیت می بودند بناءً :

اجر و ثواب جهاد تان و همچنین اجر و ثواب خدمت گذاری تان منحصراً والی در یک پله ترازو و اجر ثواب تان در رضانیت ترک مقام ولایت و خدمت گذاری تان در یک سنگر دیگر، در تله ترازوی دیگر سنگین تر محاسبه خواهد شد بخصوص اینکه این یک افتخار تمام ناشدنی برای جناب عالی به ارمغان خواهد آورد اگر در فردای عدم حضور تان در بلخ، پیش بینی و پیش گویی تان مبنی بر ایجاد لانه های داعشی، به تحقق بپیوندد.

عطای گرامی!

به بزرگواری خود تان، حرف این برادر بسیار بسیار کوچک تان که از عمق دل و جان برخاسته بپذیرید جرئت اخلاقی به خرج داده، دل تان را از گرو ولایت بلخ کنده و چیغ زدن های کودکانه و بچه گانه ارگ را خاموش و به سائر مردم عزیز چانس مشاهده سناریو های بعدی اعطا بفرمائید و در ضمن فرصت بهانه های واهی و سوء استفاده

ارگ از صرف اوقات جنجال با شما را، از آنها سلب کنید. (مثلیکه بشریت قرن بیست و یکم کمی عجول و معامله گر گشته، قرار بر این بوده که یک مخدوم، دنبال خادم دویده و التماساً خادم را بر کرسی خدمت بنشانند ولی متأسفانه امروز خادم! با شیوه های گوناگون و بعضاً فریبکارانه، در تلاش جهت تحمیل خویشتن بر مخدوم است).

امیدوارم قرار دادن دو چهره متضاد در یک کانون، که تا دیروز یکی اش علیه کمونیزم و دیگرش علیه امپریالیزم می جنگیدند و امروز سند آشتی ملی!!! را امضاء نموده، در قفس نا آرام و قفس غیر قابل پیش بینی اوضاع کشور ما، منجر به ایجاد یک فاجعه شنیع نگردد و امیدواریم سایه امنیت و آرامش بر بلخ استمرار یافته و امید داریم هر نقطه خاک عزیز ما از امنیت همه جانبه برخوردار شود.

هر جا باشید، موفق و سربلند باشید.

